

[Niels Andersen.]

betyder en udvidelse af beskatningen. Det kommer imidlertid ganske an på indtægten størrelse. Til gengæld er goodwill nu fuldt afskrivningsberettiget hos købere, mod hidtil kun halvdelen. Skattebyrden flyttes altså fra køber til sælger. Jeg er ikke helt klar over, om dette i alle tilfælde vil være rimeligt, men jeg regner med at få dette spørgsmål nærmere belyst i udvalget. Hvad angår spørgsmålet om enkers afståelse af forretning i tilknytning til mandens død, har sådanne enker efter den hidtidige skattepraksis været fritaget for beskatning af goodwill samt avancer ved inventarsalg. Der kan derfor være anledning til at spørge den højtærede finansminister, om denne praksis kan forventes opretholdt.

Ifølge § 26 skal goodwill kunne afskrives med lige store beløb over 10 år. Det forekommer mig, at dette er en forholdsvis lang periode. Kapitalværdien af gammel kundekreds m. m. er hastigt aftagende. Den eksisterer nærmest kun de første 3-4 år efter en forretnings overdragelse. Køberen oparbejder herefter sit eget renommé. Afskrivning efter saldometoden vil derfor være langt rigtigere. Vi får derved den største afskrivning i de første år og efterhånden aftagende beløb. Det svarer bedre til de faktiske forhold. I denne forbindelse vil jeg også gerne henlede opmærksomheden på aktieselskabslovens § 42, der bestemmer, at goodwill årligt skal afskrives med mindst 15 pct. af det oprindelige beløb. Man bør næppe fastsætte længere afskrivningsperioder.

Endvidere synes loven ikke at indeholde bestemmelser om, at et muligt driftsunderskud i salgsåret kan modregnes i engangsindtægterne. Det kan virke uheldigt, f. eks. når forretninger afhændes i forbindelse med betalingsvanskeligheder. Her kan det gå ud over de kreditorer, som salgssummen ikke kan dække.

Engangsudbetalinger fra arbejdsgiveren til funktionæren i forbindelse med fratredelse af stilling bør vel ikke behandles

anderledes end afståelsessummen ved forretnings salg.

Overførsel af beskatningen af jubilæumsgratiale og lignende ydelser til den proportionale beskatning i forbindelse med det skattefrie beløb på 1 000 kr. må være en god nydannelse. De gældende skattesatser tager ofte hele glansen af sådanne ydelser.

Det er endvidere en god og rigtig bestemmelse, at finansministeren i henhold til § 34 skal kunne tillade, at ekstraordinært store indtægter ved opfindelser, videnskabeligt arbejde m. m., der har strakt sig over mere end 2 år, samt af præmier og prisbelønninger beskattes efter reglerne i afsnit II. Sådanne engangsindtægter kan efter de nuværende satser komme ud for en alt for stor beskatning uanset skattefradragretten. Bestemmelserne i afsnit III vedrørende beskatningsforholdene for personer, der flytter til og fra landet, har fået en præcis og rimelig udformning, idet den hidtil anvendte praksis har været uheldig med henblik på det forhold, at en skatteyder, der f. eks. rejste fra landet i et års første kvartal, skulle betale skat her til landet for den resterende del af året. Denne praksis har virket urimelig, hvorfor de nye bestemmelser må betragtes som en rimelig ajourføring.

I denne forbindelse vil jeg gerne gøre et par betragtninger gældende vedrørende Grønlandsarbejderne. Da Grønland stadig i skattemæssig henseende betragtes som udland, forekommer der i praksis en urimelig forskelsbehandling mellem de ugifte og de gifte Grønlandsarbejdere. Den ugifte arbejder vil næsten altid være i stand til at opgive sin bopæl i Danmark, opgive sit værelse o. lign., og han vil derfor blive ansat efter ligningslovens § 2 af sin fremtidige indtægt, når han vender tilbage til Danmark. Den gifte arbejder derimod er næsten altid nødt til at bevare sin lejlighed, navnlig hvis der i ægteskabet findes mindreårige børn. Han har derfor ikke nogen mulighed for at opgive sin bopæl her i landet, og han beskattes derfor af sin